

Flexibilní formy zaměstnávání

Abstrakt

Ve své práci se zabývám flexibilními formami zaměstnávání, které v současné době česká právní úprava nabízí a těmi, které se teprve mohou stát součástí právního řádu v České republice. Flexibilní možnosti úpravy forem zaměstnávání jsou v současné době na vzestupu, a proto je aktuální se zabývat možnostmi, které právní úprava nabízí. V první části práce se zaměřuji na definování základních pojmů právního a teoretického rámce flexibilních forem zaměstnávání a zmiňuji v této souvislosti význam flexicurity, jakožto konceptu, který formuje podobu flexibilního zaměstnávání v posledních letech.

V další části této práce se již zaměřuji na popis jednotlivých forem zaměstnávání a to z hlediska jejich právní úpravy, způsobu, jakým je lze využít a také jaké výzvy jsou spojeny s využíváním jednotlivých forem zaměstnávání a také v jakých aspektech lze spatřovat projevy flexibility v těchto druzích flexibilního zaměstnávání. Jedná se mimo jiné o pracovní poměr na dobu určitou, distanční výkon práce a z pohledu pracovní doby také zhuštěný pracovní týden a pružnou pracovní dobu.

Krátce se věnuji také novým formám flexibilního zaměstnávání, které se teprve dostávají do popředí a to job sharing, sdílení zaměstnanců, interim management, casual work a také nové formy zaměstnávání vyplývající ze současného technologického rozvoje a využívání internetu a digitálních platforem, jako je crowdworking.

V závěru práce se věnuji vzhledu do možné budoucnosti flexibilního zaměstnávání. Ta bude ovlivňována vlivy, které vychází z technologického rozvoje. Průmysl 4.0 klade na zaměstnávání nové nároky a kromě toho lze pozorovat odklon od tradičních forem zaměstnávání i z důvodu představ generace Y a Z o podobě práce, kterou budou vykonávat. Bude třeba zohlednit nejen potřeby zaměstnanců a zaměstnavatelů, ale také potřeby nově nastupujícího průmyslu 4.0.

Klíčová slova

Flexibilní formy zaměstnávání, flexibilita, průmysl 4.0